

Înfierea 3

- Poziția în Hristos -

22 mai 1960, dimineața
Jeffersonville-Indiana S.U.A

Bună dimineața! Suntem foarte bucuroși că ne aflăm din nou aici și vă salutăm în Numele Atotputernic al Domnului nostru Isus Hristos. Noi credem că ați petrecut o săptămână minunată, spre slava lui Dumnezeu, plină de binecuvântările Lui.

Cu două săptămâni în urmă, un tată credincios ne cerea să ne rugăm pentru fiica lui tânără care încă nu era creștină. Când a venit el în rândul de rugăciune, Duhul Sfânt a spus: „*Eu îți dăruiesc copilul tău.*” Iar în dimineața aceasta, ea este aici mântuită și botezată în Numele Domnului Isus; exact așa cum a spus Duhul Sfânt. Iar ceilalți copii sunt prin preajmă. Voi știți că noi aici nu avem membri, ci noi avem aici doar părtășie unii cu alții, întrucât sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne curăță de orice fărâdelege.

Deci, în momentul de față ne aflăm într-un studiu minunat. Da, minunat. De aceea eu mă bucur și cred că și voi vă bucurați. În decursul zilei eu citesc sau vorbesc despre aceste lucruri. Încep cu două versete și trec prin toată Scriptura de la Geneza până la Apocalipsa.

Știți voi, eu aș dori să-mi rezerv timp odată ca să mă ocup cu epistola către Evrei. Când va începe sezonul verii, în august, septembrie și octombrie, vom cerceta în fiecare seară epistola către Evrei sau a doua carte a lui Moise, până când va veni timpul să merg peste ocean. În a doua carte a lui Moise avem ieșirea – felul în care Dumnezeu a scos poporul Său din Egipt. Este un exemplu minunat pentru noi care ne pregătim pentru exodul nostru. O, este un lucru minunat! Tot cuprinsul Scripturii este o istorie mare. În această dimineață noi mai suntem încă la Efeseni. Urma să ne ocupăm de primele trei capitole ale epistolei către Efeseni. În epistola către Efeseni, Pavel încearcă să așeze Biserica la locul ei. Dar înainte de a începe aceasta, veniți să ne rugăm:

Doamne, Dumnezeul nostru, noi venim acum în prezența Ta, așa nevrednici cum suntem, dar știm că acolo este o jertfă de sânge care să

ne curețe de orice învinăciune și să ne înfățișeze înaintea Tatălui fără nici un cusur și fără nici o vină. Noi nu putem face nimic ca să merităm acest lucru, dar pentru că Isus a făcut aceasta pentru noi, ne plecăm smeriți în prezența Sa și în Numele Lui, rugându-Te să trimiți în dimineața aceasta Duhul Sfânt în mijlocul nostru. Eu nu sunt teolog și nici unul care poate să așeze Scriptura într-o anumită ordine. Dar eu sunt pur și simplu cuprins de Duhul Sfânt și eu sunt mulțumitor Domnului pentru prezența Lui, întrucât El lucrează prin mine. Fie ca El să ne binecuvânteze pe toți când citim Cuvântul Tău, așa încât acesta să devină viață veșnică pentru noi. Noi Te rugăm aceasta Tată, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Aș vrea să vă spun în primul rând că dacă voi vorbi ceva cu care voi nu sunteți de acord, ceva ce nu este conform învățăturii voastre sau chiar împotriva ei, lucruri cu care voi nu puteți să vă uniți, atunci eu mă încred că Duhul Sfânt va face această vorbire așa de dulce ca să nu producă nici o poticnire. Aceasta se face prin dragoste. Aceasta este intenția.

Am plănuit să ținem adunările noastre până la data de 12, doar cu gândul să mai adăugăm o săptămână. Depinde de felul în care ne va călăuzi Duhul Sfânt. Noi toți vrem să fim călăuziți prin Duhul. Orice v-ar spune Duhul, puneți-o imediat în aplicare. Să ne amintim, în timp ce suntem ascultători ai Duhului, o mare lecție pe care vrem s-o învățăm este ca niciodată să nu ne grăbim. De aceea, faceți-vă timp. Aveți credință. Dacă L-ați rugat ceva pe Dumnezeu, gândiți-vă că El răspunde la rugăciune. Dar El o face la timpul Lui, așa cum este mai bine pentru noi. Dacă nu ar fi așa, ce am face noi? Pentru ce ne numim creștini? Dacă acesta nu este Cuvântul lui Dumnezeu, atunci noi suntem cei mai nenorociți oameni.

Eu sunt așa de bucuros că sunt în legătură cu multe inimi care știu că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare aspect, fiecare cuvânt este adevărul. Prin harul lui Dumnezeu, eu am avut privilegiul să văd această țară în care voi intra într-o zi. Oamenii nu știu că eu am momente de descurajare în legătură cu slujba mea. Ieri am fost atât de descurajat, încât am spus soției mele:

- Aș dori să plec acasă. Ea m-a întrebat:

- De ce spui asta, Billy? Eu am răspuns:

- Pentru ca aici am greutate și necazuri. Atunci se părea că Duhul Sfânt spune:

- Încerci tu să treci pe lângă ele? Încerci tu să sari peste ele? Eu am spus:

- Nu, dar fă-mă să rămân statornic și să privesc totul în față.

Așa este; eu spun asta ca martor ocular: când vom trece din viața aceasta, vom merge într-o țară care întrece cu mult imaginația noastră. Dacă sunt aici și străini, vă rog să nu mă socotiți un fanatic. Dacă am dorit ceva cândva, aceasta a fost sinceritatea și faptul de a vă spune adevărul. Ce mi-ar folosi să vă spun ceva greșit, când exista atâtea lucruri adevărate?

Și nu este de mirare: Pavel a fost luat în al treilea cer și a văzut lucruri despre care n-a putut să vorbească. El spunea doar: „*Ochii n-au văzut, urechile n-au auzit și la inima omului nu a pătruns ceea ce a fost pregătit de Dumnezeu celor care Îl iubesc.*” O, este pur și simplu minunat! Noi trăim aici jos într-o groapă de gunoi. Aceasta este tot ce avem: o grămadă de gunoi, un fum de murdărie. Fumul de la focul păcatului. Chiar dacă noi nu suntem intoxicați de acest fum, noi totuși, trăim în acest mediu.

Unul din locurile cele mai urâte de care îmi pot aminti este un teren de gunoaie. Ați fost vreodată în apropierea unui teren de depozitare a gunoaielor? Acel miros îngrozitor, otrăvit de fumul emanat de la felurile gunoaie – dacă inspiri puțin și se întoarce stomacul pe dos. Îmi amintesc, pe când eram la New Albany, de strada aceea unde mai înainte fusese locul de aruncare a gunoaielor, acolo era pur și simplu îngrozitor! Erau acolo cadavre de șobolani, câini, de la care se ridica acel miros urât.

Cu aceasta putem compara viața: o ardere mocnită, un miros al păcatului din toate locurile – vorbit duhovnicește. O, dar unde suflă liber vântul, totul este plăcut! Pe malul celălalt al râului este pace, bucurie și viață veșnică. Noi ne aflăm într-o luptă și nu vrem să abandonăm armele și să spunem: „Noi ne grăbim să ajungem „*dincolo*”!”, ci noi vrem să luăm cu noi pe fiecare pe care-l putem lua.

Scopul acestei lecții este să ancorăm pe aceia care au ajuns deja

în țara aceasta. Scopul acestei învățături din cartea către Efeseni este să așezăm Biserica pe poziția ei absolută în Hristos.

A fost o vreme a Vechiului Testament în care Iosua a împărțit țara. În ultima duminică am vorbit despre faptul că Iosua a împărțit țara fiecărei seminții. El a făcut asta prin inspirație. Moise scosese poporul din Egipt, departe de usturoi și i-a condus la locul pe care Dumnezeu îl făgăduise lor, cu 400 de ani în urmă, o țară bună în care curgea lapte și miere. Moise a dus copiii lui Israel până lângă țară, dar n-au intrat înăuntru. Nouă ne-a fost promis Duhul Sfânt încă de la început. Isus ne-a condus spre făgăduință. Dar Duhul Sfânt vine exact ca Iosua să ne ducă în țara aceea pe care trebuie să o posede biserica.

Poate că cineva este de părere că eu aș disprețui pe unii frați. Însă Dumnezeu este Judecătorul meu. Eu nu fac lucrul acesta, ci încerc doar să scot în relief adevărul. Noi am ales conducători, în loc să lăsăm pe Duhul Sfânt să călăuzească. Acești oameni conduc denominațiile: luterane, baptiste, metodiste, prezbiteriene, penticostale și multe altele. Noi ne luăm ca exemplu organizația pe care o urmăm. Nicăieri în Biblie nu ni se spune să facem așa ceva. Nu există nici un verset în Cuvântul lui Dumnezeu în care El să fi vorbit de vreo organizație, ci întotdeauna vorbește împotriva lor. El nu vrea ca noi să fim formați după lucrurile lumii, ci dorește să fim puși deoparte. Nu vreau să spun ca noi să facem lucruri necugetate. Noi să fim un popor chemat afară, un neam sfânt, care să trăiască o viață căreia să nu ai ce-i imputa, procedând așa cum ar proceda El. El să lucreze prin noi. Noi suntem lucrarea Lui, creați în Hristos, pentru fapte bune.

Mulți dintre voi nu ați fost aici miercuri seară. Noi ne ocupăm de epistola către Efeseni cap. 1:5 „*Ne-a rânduit mai dinainte ca să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.*” El pune pe oameni într-o poziție corectă. Când Dumnezeu așează pe cineva într-un anumit loc, noi observăm că toți vor să fie ca acela, să facă aceleași lucruri. Noi suntem diferiți unul de celălalt, suntem creați într-un fel diferit și suntem așezați în slujbe diferite, fiecare având menirea lui: unul poate să facă o lucrare mică, altul una mai mare. Cred că David a spus: „*Eu vreau mai bine să stau în pragul Casei Domnului, decât să locuiesc în corturile răutății.*” (Ps. 84:10)

Revenim la ÎNFIERE. Vom începe de la versetul 5 și vom

încerca să ajungem până unde va fi posibil. Tema se referă numai la înfiere. Câți dintre voi înțeleg aceasta? Așezarea trupului lui Isus Hristos, în poziția corectă în Hristos, unde ne călăuzește Duhul Sfânt. Epistola către Efeseni ne arată poziția noastră.

Observați-l pe Pavel, învățătorul acela distins. Prima dată el lovește toate ideile care ar susține o posibilă cădere. Tu nu poți să fi astăzi un copil al lui Dumnezeu, în ziua următoare să fii osândit de El, apoi iar să revii. Aceasta este o prostie. Epistola lui Pavel nu este un mesaj de evanghelizare. Eu nu aduc tema asta celor de afară, în evanghelizări, ci o aduc bisericii. Pavel a adresat această scrisoare Bisericii, către sfinți, către aceia pe care Dumnezeu i-a chemat, i-a susținut și i-a umplut cu Duhul Sfânt, pe care i-a pus deoparte, de partea Lui, în țara Canaan. El vrea să alunge de la voi gândul că veți merge la pierzare. Să nu vă mai temeți de nimic. El vrea să vă arate unde vă aflați, cine sunteți și cum stați.

Poate că acum faceți încă lucruri greșite și de fiecare dată când săvârșiți o greșeală, voi veți plăti pentru ea. Da, voi veți secera ce ați semănat. Dar aceasta nu are legătură cu mântuirea voastră. Dacă sunteți născuți din Duhul lui Dumnezeu, aveți viață veșnică și nu puteți muri, căci Dumnezeu nu poate să moară. Voi sunteți o parte din Dumnezeu, un fiu al lui Dumnezeu. Amin!

Eu m-am născut în familia Branham. Voi mă puteți numi altfel, dar aceasta nu schimbă nimic, eu rămân un Branham. Eu aș putea fi desfigurat într-o zi de artrită sau să fiu rupt în bucăți într-un accident până acolo că aș arăta ca un animal, dar eu sunt încă un Branham. De ce? Pentru că sângele lui Branham mai este în mine. Dacă Dumnezeu v-a făcut pentru aceasta, atunci voi sunteți fiii Lui. Eu nu vorbesc despre aceia care sunt în afara lui Hristos, ci eu vorbesc celor care sunt în Hristos.

Cum se ajunge în Hristos? Printr-un singur Duh. Adică: „*Printr-un singur Duh am fost botezați într-un singur trup.*” Cum ajungem în acest trup? Prin botezul în apă? În punctul acesta nu sunt de acord cu bapțiștii și cu cultul numit „Biserica lui Hristos”. În nici un caz prin botezul în apă. În 1 Corinteni 12 spune: „*Prin Duhul Sfânt am fost aduși în trup.*” Avem tot atâta siguranță câtă are Trupul acesta. Dumnezeu a spus aceasta.

Cum ar putea Dumnezeu să-L mai judece iarăși după ce El s-a dus la Golgota? El a fost bătut și rănit, nu mai putea vindeca și nu mai putea spune un cuvânt. De ce? Tot păcatul lumii era asupra Lui. El nu a fost un păcătos. Păcatele mele și ale tale apăsau asupra Lui. Toate păcatele omenirii de la Adam până la noi au apăsât asupra Lui. Dumnezeu nu a pedepsit pe Fiul Lui. El a pedepsit păcatul. El a realizat prin aceasta împăcarea. El a creat o cale de scăpare pentru toți aceia despre care a știut că vor veni la Dumnezeu.

Dacă noi am fost botezați printr-un singur Duh în acest singur trup, care este Hristos, dacă am fost botezați în El, suntem salvați pentru totdeauna. Cred că aceasta sună cam ciudat pentru aceia care cred în învățătura arminiană. Ei sunt de părere că trebuie să-și câștige un oarecare merit. Dar mântuirea nu poate să fie primită prin două lucruri contrare. Ori este prin har, ori este prin fapte, deci numai într-un singur fel. Eu nu pot vedea altceva; eu știu numai despre harul lui Dumnezeu. Întotdeauna am crezut în har. Eu sunt cu totul învăluit în har; încă de când eram copil, nu puteam să văd altceva decât har.

Unii oameni spun: „Fă-mi tu mie o favoare și atunci îți fac și eu una.” Dar pentru mine este indiferent dacă tu îmi faci o plăcere - dacă ai nevoie de ceva, eu o fac pentru tine. Acesta este harul! Da! Vedeți, harul lucrează prin dragoste. Dacă tu ai nevoie de ceva, nu are nici o importanță dacă tu ai făcut cândva ceva pentru mine. Eu nu am avut niciodată ceva cu tine, dar dacă tu ai nevoie de ceva, eu totuși fac aceasta căci tu ai nevoie. HARUL! De acesta ai tu nevoie!

Eu am avut nevoie de mântuire. Nimic nu mă putea salva, nu puteam să fac nimic eu însumi ca să mă salvez. Dar eu aveam nevoie de mântuire și credeam într-un Dumnezeu. Dumnezeu a trimis pe Fiul Său într-o fire asemănătoare cu cea a păcatului, ca să sufere în locul meu, iar eu am fost salvat. Eu am fost mântuit prin har. Nu puteam să fac nimic și nici tu nu puteai să faci nimic pentru această mântuire. El a realizat aceasta pentru toți aceia pe care i-a cunoscut înainte de întemeierea lumii.

Miercurea trecută noi am vorbit despre aceasta. Noi am arătat pe Dumnezeu ca El-Elohe-Elohim, ca Acela care există prin El însuși. În El era atributul de Tată; în El erau toate calitățile: de Salvator, de Vindecător. Toate erau în Dumnezeu, Cel care există prin Sine însuși.

El era Mântuitorul, El era Tată. Dar nu avea încă pe îngeri, nu era nimic în afara Lui. Nu era nimic, decât El singur. El exista în Sine însuși.

Dar fiindcă era Dumnezeu, trebuia să existe cineva ca să se închine Lui. De aceea El însuși a creat ființe pentru a se închina Lui. Eu vreau să trec pe scurt prin aceasta, iar voi le puteți asculta de pe bandă.

Fiindcă El era Dumnezeu, a creat pe îngeri ca să I Se închine Lui. Îngerii se închină înaintea Lui fără încetare și zic: „*Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Dumnezeu cel Atotputernic.*” (Apoc. 4:8; Ezechiel 1:10,11). În El era și calitatea de Mântuitor. Cum era posibil, când încă nu era păcat, să se piardă vreuna din aceste ființe? De aceea a trebuit să fie creat ceva care în timp să fie pierdut și Domnul să-și poată arăta atributul Său de Mântuitor. În El era și calitatea Lui de Vindecător. Credeți voi că El este Vindecătorul și Mântuitorul? Dar atunci încă nu era nimic bolnav care să aibă nevoie de tămăduire. De aceea, trebuia să fie creat ceva în felul acesta.

Astfel El a dat omului o hotărâre liberă, libertatea de voință: „*Dacă tu alegi asta vei trăi, dar dacă alegi cealaltă vei muri.*” Orice om care se naște în lumea aceasta depinde de această alegere. Dumnezeu care știa totul dinainte, știa cu precizie cine o va face și cine nu.

Ieri, un teolog care a participat la aceste adunări sau a auzit banda, mi-a pus o întrebare: „Este adevărat că Dumnezeu este prezent pretutindeni? Poate El să fie peste tot?” Eu am spus: „El nu este omniprezent în felul acela în care acest cuvânt exprimă omniprezența. El nu poate fi o persoană și apoi să fie prezent peste tot. Dacă este prezent peste tot, atunci de ce vă mai rugați pentru Duhul Sfânt? Dacă este omniprezent, umple fiecare colț, fiecare fisură, fiecare celulă, tot ce există. Dacă este omniprezent, de ce l-a căutat pe Moise? Dacă este omniprezent de ce a umblat prin Eden, căutându-l pe Adam?”

El este prezent în orice loc fiindcă El cunoaște totul. El știe totul fiindcă este Infinit. A fi prezent în orice loc înseamnă a fi infinit. El șade în cer ca ființă, dar fiindcă este infinit, El cunoaște toate lucrurile. El știe de câte ori clipește din ochi un țânțar, El știe drumul fiecărei albine care zboară la flori ca să adune mierea. El cunoaște orice vrabie care stă pe un pom, El cunoaște fiecare gând al tău, pentru că El este fără margini, El știe totul. Dar El este o Ființă, iar din aceasta ies toate aceste calități.

Am spus cu câteva seri în urmă că păcatul nu este o creație. Dumnezeu a creat doar desăvârșirea. El a creat totul bine. Unii spun: „Aceasta este creația păcatului.”, însă este greșit să spunem așa. Există doar un sigur Creator, Dumnezeu. El nu poate să creeze păcatul, căci El este sfânt. Păcatul este o răsucire a lucrurilor bune create de Dumnezeu, nu o creație. Adulterul este pervertirea unui act efectuat corect. O minciună este adevărul spus greșit. Păcatul, indiferent care ar fi el, este dreptatea răsturnată.

Dumnezeu S-a descoperit deja ca Mântuitor. Omul era pierdut și El l-a mântuit. El deja s-a descoperit ca Vindecător. Nu are importanță ce spun oamenii, El rămâne Același. El este Tămăduitor, El este Mântuitor, El este Dumnezeul cel Veșnic. El urmărește un scop. El a făcut pe oameni ființe care să-L iubească și să se închine Lui, dar aceste ființe au căzut.

Dumnezeul cel fără de margini a privit prin toate veacurile și a văzut pe fiecare om care va fi mântuit. El a cunoscut pe toți oamenii și știa dinainte cine va fi mântuit și cine nu, și a putut să hotărască dinainte cine va fi mântuit și cine nu. La urma urmei, acest cuvânt „a predestina” nu este rău deloc, nu-i așa? Dar pentru ca acest Cuvânt să ajungă la aceia care Îl vor primi, El a trebuit să facă o ispășire pentru păcatele lor.

Vom trece câteva versete mai departe. El ne-a hotărât dinainte pentru viață veșnică știind că vom pune totul la o parte și nu vom lua în seamă indiferența cu care privesc copiii lumii. Pentru aceia pe care Dumnezeu i-a chemat să fie copiii Lui, lucrurile lumii nu înseamnă nimic. El L-a trimis pe Isus ca sângele Lui să facă ispășirea, ca El să ne primească, să ne curețe și să ne împăce cu Sine. Acesta este un proces continuu, procesul de curățire, nu numai în timpul unei treziri, căci *“El trăiește pururea ca să mijlocească pentru noi”*, așa încât credinciosul să rămână curat în orice ceas din zi și din noapte. Sângele lui Isus realizează primirea noastră în prezența lui Dumnezeu și ne curăță mereu de orice păcat și noi suntem ascunși înăuntru, în siguranță. Cum suntem primiți în trupul lui Hristos? Prin Duhul Sfânt, în siguranță. *„Cine aude Cuvintele Mele și crede în Acela care M-a trimis, are viață veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”* Credinciosul nu va merge niciodată la osândă, Hristos S-a dus în locul lui. Avocatul meu a

stat în locul meu, El a vorbit pentru mine. Eu nici nu am fost acolo când El S-a luptat pentru cazul meu. Eu nu am fost vrednic, eu nu știu nimic, dar El a mijlocit cauza mea și astăzi sunt liber. Da, El Și-a vărsat sângele Lui, S-a jertfit pentru păcatele noastre.

Gândiți-vă la ceea ce v-am spus miercuri seara. Creștinii păcătuiesc, dar un păcătos nu păcătuiește, el este deja un păcătos. El era păcătos de la început. Priviți coperta acestei cărți, ea este neagră. Cât din ea este neagră? Ea este neagră în întregime. Nu există nici un pic de culoare albă pe ea. Așa este un păcătos. El este osândit de la început. Ce se întâmplă dacă el preacurvește, dacă violează o femeie, dacă practică jocurile de noroc, dacă împușcă pe cineva? Aceasta nu ne interesează pe noi; există legi care se interesează de aceste lucruri. Noi suntem predicatori ai Evangheliei, nu reformatori morali. Noi nu-l osândim pentru ce a făcut, pentru că a curvit, ci fiindcă el este un păcătos de la început. Dacă el ar fi credincios, n-ar fi făcut asemenea lucruri. Dacă ar fi schimbat în natura lui, el nu ar mai face aceste lucruri. Dar faptul că este păcătos, îl determină să facă fărădelegi.

Dar frate, lasă-mă să-ți spun, Cuvântul acesta ia pământul de sub picioarele oamenilor legaliști: „*Prin har sunteți mântuiți, prin credință. Nu prin fapte.*” Eu nu osândesc pe frații care se țin de lege, ei sunt frații mei și ei vor fi acolo, căci Dumnezeu a rânduit mai dinainte ca Biserica Lui să fie acolo. Dar îi țineți pe oameni divizați și ei nu știu ce să facă. Lăsați-i să știe că atâta timp cât mai au dorința după lume ei nu sunt nici măcar în faza de început. Eu nu sunt fidel soției mele numai pentru că mă gândesc că altfel ea s-ar despărți de mine, eu îi sunt credincios pentru că o iubesc. Noi am adoptat o poziție legală (căsătoria) pentru că ne iubim. Dar a trebuit ca mai întâi acolo să existe dragoste. Eu o iubesc. Așa este cu Hristos.

Dacă eu aș ajunge la vârsta de 90 sau 100 de ani și aș mai avea la dispoziție 50 de ani în care să predic, dar n-aș mai face-o niciodată ci aș merge pe râu, eu tot aș fi mântuit. Dumnezeu m-a mântuit prin harul Său, nu prin merit personal sau prin ceea ce aș putea face eu. Eu predic pentru că-L iubesc pe El și poporul Lui. De aceea eu știu că am trecut de la moarte la viață, fiindcă iubesc pe oameni și indiferent în ce poziție se află, merg și încerc să-i scot afară. Faptul că predicatorii denominațiilor nu sunt de acord, nu mă oprește. Nici pe El nu L-a putut

opri faptul acesta. El a întâlnit multă necredință și totuși a mers înainte. Aceasta facem și noi. Orice s-ar întâmpla, ajungeți-i, apucați-i și țineți-i cu toată puterea. Voi nu-i cunoașteți, dar salvați-i pentru dragostea ce le-o purtați. Nu pentru că trebuie, ci pentru că îi iubiți.

Poate tu spui: „Eu trebuie să mă împac cu nevasta mea, dar o fac numai fiindcă mă duc la Biserică.” Mai întâi tu însuți trebuie să fii în ordine. Dacă tu nu ai dragostea lui Dumnezeu în inimă, dacă ceva te mustră în conștiința ta, atunci du-te și pune-te în ordine cu Dumnezeu, ca apoi să fii în ordine și cu aproapele tău. Isus a spus: *„Dacă vii la altar și-ți aduci aminte că ai ceva împotriva vecinului tău sau dacă fratele tău are ceva împotriva ta, du-te și pune aceasta în ordine.”*

Miercuri seara am vorbit despre „descoperire” și în dimineața aceasta vom cerceta iarăși tema aceasta: *„Descoperirea fiilor lui Dumnezeu.”* Și asta o vom vedea la sfârșit când noi vom sta înaintea Lui. Îngerii nu au fost pierduți, ei nu se vor putea bucura așa de mult de binecuvântări, cum ne vom bucura noi, căci ei nu au fost niciodată în pierzare. Eu însă știu din ce loc am fost scos afară, cunosc Stânca din care am fost cioplit, eu eram un păcătos. Dar dacă El ne-a găsit, atunci vom putea sta înaintea lui Dumnezeu. O, ce zi va fi aceea!

Voi începe cu versetul 5: *„Ne-a rânduit mai dinainte ca să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale.”* Este plăcerea lui Dumnezeu, voia Sa, ca să facă lucrul acesta. Înfiat înseamnă pus la locul potrivit. El și-a chemat Biserica Lui dintre metodiști, prezbiterieni, luterani, bapțiști. Ce a făcut El? A trimis Duhul Sfânt și le-a dat botezul cu Duhul Sfânt. Eu doresc ca voi, penticostalii, să înțelegeți aceasta. Rusaliile nu sunt o denotație. Rusaliile sunt o experiență. Pe Duhul Sfânt nu-L putem organiza. Voi puteți să vă organizați și să vă luați un nume, dar Duhul Sfânt se mișcă mai departe, se desparte de voi și veți rămâne pe loc. Rusaliile sunt o experiență, o trăire.

Dumnezeu a dat copiilor Lui nașterea din nou prin botezul cu Duhul Sfânt. Ei s-au apropiat de această experiență când s-au curățit: nazarineni, pelerinii sfințirii. Apoi a venit experiența Rusaliilor, a botezului cu Duhul Sfânt, restituirea darurilor. Ei au experimentat vorbirea în limbi și tălmăcirea, darul de vindecare, de minuni. Ei sunt copii ai lui Dumnezeu, au primit poziția lor în Hristos. Prin naștere, au devenit copii.

Nașterea din nou, întoarcerea la Dumnezeu, le realizează Duhul Sfânt. Voi nici nu sunteți întorși la Dumnezeu cu adevărat până ce nu primiți Duhul Sfânt. Așa ne învață Biblia. Isus i-a vorbit lui Petru și el a fost neprihănit prin credința în Domnul Isus Hristos și a devenit un apostol. Isus i-a dat lui cheile Împărăției cerului. Conform Ioan 17:17, El a sfințit pe ucenicii Lui, le-a dat putere și i-a trimis să scoată draci și să facă minuni. El a spus: „*Tată, sfințește-i prin adevărul Tău. Cuvântul Tău este adevărul. Și Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.*” Sunt dintre cele mai duioase cuvinte pe care le-am auzit vreodată. „*Tată, Eu Mă sfințesc pentru ei.*”

Știți voi că El ar fi avut dreptul la un cămin? El era un om. Ca bărbat, El ar fi avut dreptul la o nevastă! El avea toate aceste drepturi, însă El a spus: „*Eu Mă sfințesc pentru ei. Mă sfințesc Eu însumi.*”

Ieri am discutat cu un predicator în a cărei biserică voi predica câteva seri. Eu i-am pus câteva întrebări și el a spus: „Da, frate Branham, însă cei mai mulți dintre oamenii mei nu cred așa.” Eu l-am întrebat: „Cei mai mulți dintre ei sunt legaliști?” El a răspuns: „Da.” El nu credea astfel, dar vorbea pentru cauza lor. Am vrut să-l îmbrățișez. „*Eu Însumi Mă sfințesc pentru ei.*” Isus a pregătit 12 bărbați ca prin ei să aducă Evanghelia în lume și S-a sfințit pentru ei. Sfințește-te din cauza vecinilor tăi și chiar și pentru alți oameni. Nu folosi libertatea ta ca pe o manta cu care să te acoperi, ci sfințește-te pe tine însuși și să ai comportarea unui creștin adevărat. Dacă vei întâlni pe dușmanul tău, să te sfințești pentru el, căci din aceasta ar putea ieși un lucru bun.

Să trecem acum la așezarea fiilor. El este un fiu de la naștere, dar abia după ce este încercat, este pus ca moștenitor, după ce se constată că are calități. Lăsați-mă să vă arăt că Rusaliile nu sunt o denotație. Câți dintre voi ați fost bapțiști înainte și ați primit Duhul Sfânt? Câți metodiști care ați primit Duhul Sfânt sunt în sală? Ridicați mâna! Câți dintre cei care ați fost prezbiterieni ați primit Duhul Sfânt? Voi luterani și din alte denotații care nu ați aparținut de bisericile penticostale și care ați primit Duhul Sfânt? Lăsați-mă să văd mâinile voastre. Da, Rusaliile nu sunt o denotație, ci o experiență. Dumnezeu v-a adus în trupul lui Hristos. Ce face El după aceea? El vă dă un timp de încercare în care să vă sfințiți purtarea voastră, să deveniți ascultători de Duhul Sfânt și să nu luați în seamă batjocura lumii. Aceasta doresc

să subliniez. Eu nu doresc să fiu aspru, eu nu vreau să gândesc ceva împotriva voastră, dar doresc să predic oamenilor adevărul trimis de la Dumnezeu și ceea ce mă frământă este că oamenii fac iarăși aceleași lucruri rele în continuare, deși ei susțin că au Duhul Sfânt. Aceasta aproape te distruge. Ce s-a întâmplat? Ei se întorc la aceleași lucruri ca și copiii lui Israel în vechime, dorind un împărat care să domnească peste ei, să fie exact ca Amoriții, Filistenii, Amaleciții și celelalte neamuri. Voi, doamnelor, nu știți că este nepotrivit să purtați pantaloni? Știți că este greșit să fumați și să vă tăiați părul? La fel și alte lucruri pe care le faceți? Știi tu frate că este greșit dacă tu nu ești bărbat în casa ta? Dacă nevasta ta se supără și te scoate afară pe ușă, iar tu spui: „Binecuvântată să fie inima ta, iubito.” Cum vei putea tu să supraveghezi în casa lui Dumnezeu, când tu nici casa ta proprie nu poți s-o ții sub control? Exact așa este!

Soră, știi tu că bărbatul tău nu-ți este numai bărbat, ci el este și domnul tău? Dumnezeu a spus! Nu bărbatul a fost amăgit, ci femeia. Iar voi predicatorilor, puneți pe femei pastori și să predice în bisericile voastre, deși știți că Dumnezeu osândește acest lucru? Voi continuați să botezați cu formula „*în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt*,” cu toate că Biblia nu arată că s-a făcut vreo lucrare în felul acesta. Aș vrea ca vreun episcop sau un teolog să-mi poată arăta unde scrie în Biblie despre cineva care să fi fost botezat în aceste trei titluri. În Biblie găsim că toate botezurile au fost făcute în Numele Domnului Isus.

Ioan nu a botezat așa, el a botezat spre pocăință, privind spre venirea Lui. Oamenii nu știau atunci cine era El. Dar îndată ce a fost cunoscut, toți au trebuit să fie botezați din nou în Numele Domnului Isus Hristos. Eu am întrebat despre aceasta predicatorii de la „Assemblies of God” („Adunările lui Dumnezeu” - Uniunea bisericilor penticostale trinitare din America), pe cei de la bapțiști și pe alții, dar ei nu vor să vorbească despre aceasta. Atunci de ce mă numesc ei fanatic, nebun și spun că mi-am pierdut mințile, pentru că încerc să le spun adevărul?

Dacă cineva s-a predat Domnului, atunci trebuie să fie predat în totalitate, cu tot ce posedă el. Trebuie să fie pus de-o parte, el este o altă ființă. „*Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.*” Da, sunt chemați mulți, voi aveți o chemare în inima voastră. „Eu cred că Dumnezeu mă

iubește și cred că El face aceasta.” Dar frate, tu poți să fii la fel de pierdut ca oricare altul, fiindcă mulți vor veni în ziua aceea și vor spune: „*Doamne, am scos draci în Numele Tău, am făcut multe lucrări în Numele Tău, am avut adunări de vindecare, am predicat Evanghelia.*” Dar Isus va spune: „*Plecați de la Mine, Eu nu vă cunosc, voi ați lucrat fărădelege. Aici sunt doar acei ce fac voia Tatălui Meu.*” De ce nu pot oamenii să vadă lucrul acesta? Știu că asta doare, dar eu nu vreau să vă rănesc.

Eu sunt convins că noi suntem în timpul de pe urmă și Dumnezeu va face înfierea. El îi aduce pe ai Săi într-o poziție dreaptă în trupul lui Hristos. Aceștia nu vor fi mulți. Poate voi spuneți: „*Va fi o gloată mare.*” Dar au trecut și 6000 de ani în care El i-a scos pe aceștia și i-a încercat. Gândiți-vă serios la lucrul acesta. Învierea vine curând și noi vom fi luați împreună cu ei în sus. Dar vor fi suflete puține. Grăbiți-vă să obțineți mântuirea voastră cât mai repede. Cercetați-vă și vedeți ce a mers greșit și recunoașteți cauzele ce vă rețin. Frate, eu știu că acesta este un cuvânt tare, dar acesta este adevărul lui Dumnezeu: înfierea.

Noi ar trebui să ardem puternic pentru Dumnezeu și să lucrăm zi și noapte. Nimic să nu fie în stare să ne oprească să fim iubitori și prietenoși și să ne asemănăm cu Hristos în viața noastră de fiecare zi. Isus spunea: „*Priviți cum cresc crinii de pe câmp, ei nici nu lucrează nici nu torc și totuși vă spun că Solomon în toată mărirea lui nu a fost așa de minunat îmbrăcat*”. Solomon se îmbrăca în haine de mătase cusute cu înflorituri de aur, dar nu despre asta a vorbit Isus. Crinii trebuie să muncească zi și noapte pentru a crește. Voi cu ce vreți să vă arătați la sfârșit? Dacă cu greu vor fi mântuiți cei neprihăniți, unde se va afla păcătosul? Unde va fi cel necredincios, cel fără Dumnezeu, omul care aude Cuvântul și-L refuză? Ce vom face noi acum?

Aceasta este biserica noastră. Noi avem poate patru sau cinci străini printre noi, dar aceasta este biserica noastră. Eu aș dori ca aceia care vor asculta benzile să se gândească: aceste cuvinte sunt adresate către biserica mea. Oamenilor din afară eu încerc să le vorbesc ca și copiilor, care nu au încă nici o idee despre laptele degresat și ei nu pot să înțeleagă. Dar dacă trebuie să spun adevărul absolut, atunci lăsați-mă să-l arăt. Arătați-mi cam în ce poziție se află ei?

Dumnezeu își cheamă copiii Săi afară, prin descoperire. Ei nu au

nevoie să spună nici un cuvânt. Voi puteți să vedeți că s-a întâmplat ceva cu ei. Dumnezeu așează pe fiul Său într-o poziție conformă cu starea Lui, în rânduiala Sa. El îi dă acea autoritate. Cuvântul lui este la fel de bun ca al unui arhanghel și chiar mai bun.

Fiul a fost înfiat, adică a fost adus într-o poziție înaltă și hainele lui sunt schimbate. Tatăl a pregătit o serbare și a spus: „Acesta este fiul meu, de acum încolo el este administratorul. El este domnitorul peste toată avuția. Tot ce îmi aparține mie, îi aparține și lui.” Acesta este adevărul. Noi vom putea merge iarăși la Elah-Elohim, la Acela care există în Sine Însuși. El s-a descoperit ca Iehova care a creat toate lucrurile. El a dat omului stăpânire peste acest pământ.

Ce așteptăm noi acum? Descoperirea fiilor! Pământul oftează. Lăsați-ne să citim: „...*rânduți dinainte după buna plăcere a voii Sale, spre lauda slavei harului Sau*”. Ce este harul? Harul este dragoste. La început, El nu era încă Tată și El însuși și-a creat copiii și noi suntem rânduți dinainte pentru înfiere, „*spre slava harului Său pe care ni l-a dat în preaiubitul Lui, în Hristos*”. Cum ne-a arătat El această lucrare? Cum intrăm noi în El? „*Printr-un singur Duh suntem toți botezați în El*.” Ascultați: „*În El avem mântuirea, prin sângele Lui iertarea păcatelor*”. Cum s-ar putea predica hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu, orânduirile și planul Lui, fără o ispășire a păcatelor? Cum de faceți voi în fiecare zi ceva greșit? Însă dacă sunteți născuți din nou, Dumnezeu știe că îndată ce faceți o greșală vă pare rău. De aceea, chiar dacă ați sta în fața președintelui Roosevelt, voi puteți să spuneți: „*Eu am greșit, o, Dumnezeule, iartă-mi lucrul acesta*”. Împăcarea prin sânge este totdeauna prezentă.

Fiți atenți la cuvântul acesta: păcate. Un păcătos este un om care trăiește în păcat. Dar credinciosul săvârșește păcate, procedează greșit, are gânduri și impresii false, se îndoieste, se clatină ca și un copil mic care învață să umble. El încă nu poate să meargă drept, fiindcă este încă prea mic. Noi însă avem o mână întinsă până la noi jos care ne sprijină și ne spune: „*Fă acest pas așa, fiul Meu*”. El nu ne ia pe sus ca să ne bată, fiindcă am făcut ceva greșit. El nu ne bate până la sânge, fiindcă noi am încercat să mergem și am căzut la pământ. El ne iubește așa cum noi ne iubim copiii. El întinde mâna Lui cea tare, își ridică copilul de jos, îl ține cu amândouă mâinile și îi spune: „*Așa trebuie să procedezi,*

fiule mergi așa”. Un adevărat părinte nu-și va bate copilul dacă acesta va cade atunci când va încerca să facă primii pași.

Astfel se poartă Dumnezeu cu Biserica Sa. El se apleacă, ne ia pe brațele Sale și spune: „*Umblă așa, fiule. Nu spune așa, ci vorbește cuvintele acestea*”. De aceea pe mine nu mă interesează ce spune o oarecare biserică, ce spune unul sau altul, dacă Cuvântul Lui vestește, să rămânem așa și să umblăm în Cuvânt. Rămâneți în picioare și să nu dați importanță la ceea ce spune cineva. În Cuvântul Lui să umble pașii tăi. Dacă pentru păcatele noastre nu ar exista o ispășire, dacă n-ar fi o dragoste, noi n-am avea niciodată vreo șansă. O, în Cuvântul Lui ne putem ancora sufletul!

„...după bogăția harului Său pe care ni l-a dat din belșug...”. La El este un belșug din care se revarsă. Efeseni 1:8: „...pe care l-a răspândit din belșug peste noi prin orice fel de înțelepciune și pricepere”. El are pentru noi înțelepciune și pricepere din belșug. Nu este o înțelepciune lumească. Înțelepciunea lumii este pentru El nebunie și înțelepciunea lui Dumnezeu este o nebunie pentru lume. Este ca ziua cu noaptea. Una nu poate fi de acord cu cealaltă. Când apare soarele, ziua izbucnește și noaptea trebuie să se retragă. Când intră lumina Evangheliei, toate lucrurile lumii trebuie să dispară. El revarsă peste copiii Săi lumina soarelui. Ei umblă în Duh, sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu cu toată priceperea și înțelepciunea, cu înțelegere pătrunzătoare și ei știu cum să umble. Dacă voi vedeți și recunoașteți că ceva este greșit, atunci să fiți atenți. Depărtarea de rău este priceperea. Fiți cu multă atenție când întâlniți astfel de lucruri. Înțelepți ca un șarpe și blânzi ca un porumbel. Așa a spus Isus. Aceste cuvinte sunt foarte prețioase, prieteni. Noi putem asculta aceasta zi de zi. Nu este minunat? El a revărsat peste noi pricepere și înțelepciune din belșug. El nu ne-a dat numai câte o linguriță, ci a luat cu lopata mare și a revărsat în continuu peste noi. O, ce har minunat, cât de dulce este sunetul acestor cuvinte! „...pe care l-a revărsat din belșug peste noi prin orice fel de înțelepciune și pricepere”. El ne-a descoperit taina voii Sale. Cui vorbește El? Denominațiilor? Vă rog frații mei nu vă gândiți că eu aș vrea să înjosesc denominațiile voastre. Eu încerc să vă spun că denominația este de la început un lucru greșit. Isus a spus: „*Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia*”. Noi am mers și am construit

denominații. Acesta este motivul pentru care nu avem ceea ce așteptam. Noi umblăm după înțelepciunea oamenilor.

În urmă cu câțva timp am stat lângă mormântul unui mare reformator și mă gândeam: „Ce bărbat mare a fost el!” Era John Wesley. Mă gândeam că dacă Wesley s-ar scula azi din mormânt și ar vedea starea bisericii, el s-ar rușina de numele lui. John Wesley a fost un om temător de Dumnezeu. Un tăciune scos din foc, cum spunea el. Wesley a fost un om sfânt care L-a urmat pas cu pas pe Dumnezeu. Dar după ce a murit, oamenii s-au hotărât: „Noi îi vom face lui John o biserică, pe care o vom numi „Biserica metodistă”, după metodele lui, ale sfințeniei, care este lucrarea a doua a harului.” Astfel ei au făcut o biserică și astăzi acești oameni tăgăduiesc lucrurile pentru care s-a luptat John Wesley! El predica vindecarea dumnezeiască, el credea în botezul cu Duhul Sfânt, el credea în reșezarea darurilor. John Wesley, Martin Luther și mulți credincioși au avut darul vorbirii în limbi și tălmăcirea. Dar dacă voi veți vorbi în limbi într-o biserică metodistă de astăzi, veți fi alungați afară. Ce s-a întâmplat în timpul acesta în care ar trebui să fim înfiați? Ei au primit altceva, fiindcă nu cunosc taina lui Dumnezeu și nu pot să o primească de la un seminar.

Vreau să vă citesc ceva. Eu mi-am notat ceva despre Pavel, învățătorul acestui mesaj. Să citim puțin din Fapte. 9:1:2: *„Dar Saul sufla încă amenințarea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot (o, acest evreu mic și sarcastic!) și i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca dacă va găsi pe unii umblând pe calea credinței, atât bărbați cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim”*. „Eu îi voi vizita și dacă îi voi găsi, atunci să vezi băiete ce le voi face! Numai să-i găsesc,” își zicea Saul. Dar el era rânduit dinainte.

Știi tu dacă acel bețivan bătrân care este acolo jos, nu este hotărât la viață? Cum poți tu să știi că din această femeie stricată, căreia nici nu ai vrea să-i vorbești, se va face o sfântă a lui Dumnezeu, care va ajunge în slavă? De unde știi dacă n-a fost rânduită dinainte? Noi nu știm lucrul acesta, de aceea este datoria noastră să facem ca un pescar ce arunca mreaja în mare și apoi o trage afară. El scoate broaște, scoici, raci, pești și diferite alte viețuitoare. Totuși sunt și pești acolo. Pescarul nu știe ce va scoate afară, el doar aruncă mreaja lui. Asta facem și noi.

Observați-l pe Pavel. El a cerut scrisori către sinagogile din

Damasc ca să aducă pe cei ce urmează noua învățătură - și el era foarte brutal cu aceștia. Dar în apropiere de Damasc, deodată o lumină din cer a strălucit... „Un preot i-a ieșit în cale, Dr. F.F. Jones și i-a spus: „Tu ai acum nevoie de o școală, de seminar, fiule, și cred că în felul acesta Dumnezeu ar putea să te folosească”. Nu ar fi acesta un verset groaznic, dacă am citi asemenea cuvinte? Eu nu spun în glumă lucrul acesta, asta este ceea ce se întâmplă astăzi. „Știi tu că mama ta este o femeie bună, eu cred că și tu ai putea să te faci un mare predicator.” Priviți ce s-a întâmplat!

Dar cu Pavel a fost altfel. În călătoria lui a ajuns în apropierea Damascului și deodată a apărut din cer o lumină strălucitoare. Era ceva supranatural, o lumină din cer! El a căzut la pământ și un glas din cer l-a strigat: „*Saule, Saule, pentru ce mă prigonești? El a întrebat: “Cine ești Tu, Doamne?” Și glasul i-a răspuns: “Eu sunt Isus pe care-L prigonești! Ți-ar fi greu să dai cu piciorul înapoi într-un țepuș.”* Plin de frică Saul a întrebat, tremurând: „*Doamne, ce vrei să fac?” “Scoală-te”, i-a zis Domnul, “intră în cetate și ți se va arăta ce trebuie să faci”*”. Bărbații care-l însoțeau au mers cu el și l-au găsit pe Anania care avusese o vedenie. Totul era supranatural. Acest Anania era un prooroc; el s-a rugat în casa lui și a primit o vedenie. Domnul i-a vorbit: „*Scoală-te, du-te pe strada care se cheamă “Dreaptă” și caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars, căci iată el se roagă*”. Anania a răspuns: „*Doamne, eu am auzit de la mulți oameni despre tot răul pe care l-a făcut omul acesta sfinților Tăi în Ierusalim.*”

„Nu mă trimite pe mine, eu sunt doar un om simplu. Să nu mă trimiți la el”. Dar Dumnezeu i-a zis: „Du-te, că el este un vas pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Dumnezeu. Eu M-am arătat lui într-un stâlp de foc. Eu l-am lovit cu orbire. A trebuit să-l orbesc, să-l zdrobesc, înainte de a putea face ceva din el. Eu a trebuit să dăruiesc toată teologia lui. Tu știi că el era un bărbat mare în acele biserici. El avea multe decorații și ar fi dobândit multe altele, dar Eu a trebuit să scot afară din el aceste lucruri.” Aceasta este lucrarea. Nu era vorba să intre mai multă teologie în el, ci să fie totul scos afară. Eu cred că așa este cu mulți predicatori ai zilelor noastre. Scoateți afară teologia, ca Dumnezeu să pună Duhul Lui cel Sfânt în voi.

Anania a spus: „Doamne, dar bărbatul acesta este îngrozitor”. Domnul i-a răspuns: „Iată că acum el se roagă. Du-te pe strada „Dreaptă” și vei ajunge la o fântână; ia-o la stânga și du-te mai departe până vei ajunge la o casă văruită în alb și bate acolo la ușă. El zace acolo într-o odaie, unde a fost adus. Pune mâinile peste el, adu-l la râu și botează-l în Numele lui Isus, căci el va suferi mult din cauza Numelui Meu, fiindcă este mesagerul meu pentru neamuri! Amin”. „Un moment, Doamne, ce fel de școală trebuie să-i ofer?” Știți voi ce a trebuit el să facă? Lăsați-ne să citim la Galateni ca să aflăm. Să începem cu Galateni 1:10, ca să vedem încotro, la ce seminar s-a dus Pavel, cine a pus mâinile peste el ca să-l ordoneze și ce evenimente a trăit el.

„*Caut eu să capăt bunăvoința oamenilor, sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș mai fi robul lui Hristos*”. Vedeți, aici aș vrea să vă spun ceva. Câți dintre voi știu că Pavel era acela care porunea ca oamenii să se boteze încă odată în Numele lui Isus? (Fapte 19) Desigur, el a făcut aceasta. Să continuăm, Galateni 1:8: „*Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni, să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceasta pe care v-am propovăduit-o să fie anatema!*” Ați priceput? De unde ai tu aceasta Evanghelie, Pavele? Versetul 9 spune: „*Cum am mai spus-o, o spun iarăși: dacă vă propovăduiește cineva o Evanghelie deosebită de aceea pe care ați primit-o, să fie anatema!*” Dacă este un episcop, un arhanghel, un doctor, oricine ar fi, dacă nu predică botezul în apă în Numele lui Isus Hristos și botezul cu Duhul Sfânt, dacă nu predică reșezarea darurilor și venirea lui Hristos, să fie blestemat! Dacă el încearcă să scoată și să spună că acestea au fost pentru alte timpuri și în locul lor vestește idei preconcepute de la seminar, să fie blestemat.

Să citim mai departe ca să vedem cum a primit Pavel această Evanghelie, pe care eu încerc să v-o arăt în dimineața aceasta. „*Caut eu oare în clipa aceasta să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș mai fi robul lui Hristos*”. Cum poate un bărbat care iubește pe Dumnezeu și mai ales un predicator, să aștepte altceva decât să fie urât de oameni? Oamenii vă vor urî! Isus a spus: „*Dacă pe mine, Stăpânul casei, Ziditorul ei, Cel mai mare dintre voi, Mă numesc așa...Eu pot să fac mai multe minuni și mai multe lucrări prin Duhul*

Sfânt decât voi toți, și dacă pe Mine, care am toată plinătatea Dumnezeirii, M-au numit Belzebub, cu cât mai mult vă vor numi pe voi așa? Dar să nu vă faceți griji de ce veți spune, când vă vor cerceta, căci nu voi veți vorbi, ci Tatăl care locuiește în voi vă va da cuvinte în momentul acela. Rămâneți la Cuvânt!”

La încheierea Apocalipsei, El a spus „Cine scoate un cuvânt din cartea aceasta, aceluia i se va lua partea de la pomul vieții”. Dumnezeu să ne ajute ca să rămânem cu Cuvântul.

Lăsați-mă acum să citesc versetele următoare: „*Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine nu este de obârșie omenească*”. „Eu nu sunt nici metodist, nici baptist, nici penticostal, eu nu am primit învățătura de la vreun om, nici printr-o școală.” Dar cum ai primit-o, Pavele? „...*Prin descoperirea lui Hristos*”. Când Hristos mi s-a descoperit ca Fiul lui Dumnezeu, când stâlpul de foc a venit în ziua aceea deasupra mea, eu am întrebat: „*Cine ești Tu, Doamne?*” El a răspuns: „*Eu sunt Isus*”. Acum fiți atenți. Vă voi arăta ce i s-a întâmplat lui. Dacă cineva are acum o experiență, ei vor să-l facă să studieze greaca zece ani, apoi alți zece ani să studieze altceva, și astfel el se pierde. „*Eu nu am primit-o printr-un om, nici la vreo școală, ci prin descoperirea lui Isus Hristos. Voi ați auzit doar despre purtarea pe care o aveam printre iudei. Eram cineva!*” El a fost învățat de Gamaliel, cel mai mare învățător al lor. Câți dintre voi știu că Gamaliel a fost între cei mai mari învățători? „Religia ebraică eu am avut-o în mine. Eu știam cum să spun Crezul Apostolic și celelalte lucruri, cum să spun rugăciunile de dimineață și cum să rostesc binecuvântarea asupra oamenilor. Eu am prigonit peste măsură Biserica lui Dumnezeu și căutam să o distrug. Am încercat să opresc acest grup de sfinți. Oh, eu am fost un mare bărbat! Eu aveam multa râvnă. Eu le-am arătat că sunt în stare să-i zdrobesc și m-am făcut vinovat de moartea lui Ștefan și am făcut multe alte lucruri rele. Vedeți ce lucrări mari am rezolvat eu! În țara mea o luasem înaintea celor de o vârstă cu mine, căci eram plin de râvnă în susținerea tradițiilor părinților mei”.

Gândiți-vă la aceasta! Nu Cuvântul, ci tradițiile părinților le respecta cu înfrigurare - cu alte cuvinte respecta tradițiile bisericii. „Eu mă gândesc că am fost un metodist până în adâncul meu, am fost și un baptist până în adâncul meu am fost și penticostal până în adâncul meu.

Da, asta este. Tradițiile părinților mei.” Eu vreau să-L am pe Dumnezeu în adâncul inimii mele. *„Dar când am căutat să plac lui Dumnezeu care m-a pus de-o parte încă din pântecel mamei mele și m-a chemat prin harul Lui, ca să descopere pe Fiul Său în mine...”* Ce este aceasta? Duhul Sfânt în mine! I-a plăcut lui Dumnezeu să mă aleagă pe mine. Cel care m-a pus deoparte încă din pântecel mamei mele a vrut să descopere pe Fiul Său în mine. Oh, aș vrea să strig de bucurie! Lăsați-mă să repet asta fraților! Dumnezeu a găsit cu cale! I-a plăcut lui Dumnezeu! Aleluia! Cu un tată bețiv și o tânără mamă... Dumnezeu să te binecuvânteze mamă, eu nu spun nimic împotriva ta. Dar mama mea nu știa mai mult despre Dumnezeu, decât un iepure despre galoși, iar tata zăcea beat pe străzi. Eu nu aveam ghete ca să merg la școală, părul îmi era lung, până la ceafă și toți mă urau fiindcă veneam din Kentucky ca să locuiesc în Indiana. O, asta era un lucru rău! „Dar a fost plăcut lui Dumnezeu, care m-a pus de-o parte încă din pântecel mamei mele, ca să descopere în mine pe Fiul Său, întrucât El m-a făcut un predicator al Cuvântului Sau și mi-a arătat vedenii, semne și minuni”. Vedeți despre ce vorbea Pavel? A fost plăcut lui Dumnezeu ca să facă aceasta. Ascultați acum versetul 16: *„Să descopere în mine pe Fiul Său, ca să-L vestesc între neamuri, îndată n-am întrebat pe nici un om...”*. „Eu nu m-am dus la un episcop să-l întreb ce trebuie să fac, eu nu m-am adresat unei organizații, căci nu voiam să am de-a face cu ei. Niciodată nu m-am sfătuit cu carnea și sângele, nici nu m-am dus la marii preoți de la Ierusalim ca să le spun: „Nu știu dacă ați aflat, eu am avut o viziune. Ce fac cu asta? Eu L-am văzut pe Domnul Isus cel slăvit într-o viziune”. Dacă m-aș fi dus să spun acest lucru la preoți, la „sfînții părinți” ei mi-ar fi spus: „Cară-te de aici, ce este cu tine, „sfântule”? “Cât despre decorațiile lor, le aveam mai demult”.

Pavel a spus - eu pot să vă arăt aceasta din Scriptură - că el a trebuit să uite tot ce a învățat și să se considere nimic, pentru a-L putea recunoaște pe Hristos. Galateni 1: 17: *„...nici nu m-am suit la Ierusalim la acei care au fost apostoli înainte de mine, ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am întors din nou la Damasc. După trei ani m-am suit la Ierusalim să fac cunoștință cu Chifa și am rămas la el 15 zile”*. Citind mai departe constatăm că el nu l-a cunoscut pe Petru mai înainte și nu l-a văzut niciodată înainte. Dar când s-au întâlnit prima oară au constatat

că ei predică aceeași Evanghelie. Da! Dumnezeu are o singură școală.

Petru s-a ridicat în ziua de Rusalii și a spus: „*Pocățiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor, apoi veți primi darul Duhului Sfânt*”. Filip a fost trimis să meargă în Samaria. S-a dus acolo și a mărturisit Cuvântul pe stradă. Îndată a venit o persoană bolnavă peste care și-a pus mâinile și omul acela a început să sară de bucurie și să strige: „Slavă lui Dumnezeu sunt vindecat!” O mare adunare s-a format acolo. Filip le spunea: „Voi toți aveți nevoie de Duhul Sfânt. Trebuie să vă botezați în Numele lui Isus Hristos.” Și el i-a botezat pe fiecare în Numele lui Isus. După aceea el a chemat pe Petru ca să pună mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt.

Când Petru se afla în casa lui Corneliu s-a întâmplat același lucru. Despre Pavel încă nu se auzise. Pavel circula de-a lungul coastei și a venit la Efes unde a găsit niște ucenici. El a găsit un predicator baptist – Apolo – un avocat învățat, obișnuit cu oratoria. El dovedea cu Vechiul Testament că Isus a fost Fiul lui Dumnezeu. Da, el era un bărbat deștept. Așa spune în Fapte 18. Ei se bucurau, jucau în Duh, știți voi? Totuși Pavel a întrebat: „*Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați început să credeți?*” Voi, fraților bapțiști, vreți ca oamenii să înghită dogma voastră, când spuneți că ați primit Duhul Sfânt atunci când ați crezut, susținând că așa spune originalul din limba greacă. Vă provoc să aduceți originalul din greacă. Eu am originalul în limba greacă și în ebraică și aramaică. În toate spune: „*Ați primit voi pe Duhul Sfânt de când ați crezut?*” Prin credință sunteți mântuiți. Credința voastră în Dumnezeu. Sângele face curățirea de păcate, căci a fost adus ca jertfă. Sângele nu vă mântuiește. Sângele doar vă menține curați. Prin credință sunteți mântuiți și aceasta o primiți prin harul lui Dumnezeu care v-a chemat. Voi sunteți mântuiți și sângele realizează împăcarea și vă menține curați. Apoi voi sunteți botezați printr-un singur Duh și veniți în părtășie cu adevărații credincioși prin Duhul Sfânt și călăuziți prin același Duh Sfânt faceți semne și minuni.

Cât durează mântuirea? Să mergem la Evrei 9:11, ca să vedem cât durează mântuirea și să vedem ce fel de mântuire este aceasta. Să citim Evrei 9:11: „*Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta și a intrat odată*

pentru totdeauna în locul preasfânt, nu cu sânge de țapi sau de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică.” Este aceasta o mântuire pentru o săptămână, o mântuire până la viitoarea trezire? Pentru o anumită perioadă? Este o mântuire valabila în veci pentru noi.

Ce înseamnă cuvântul „valabil în veci”? În Hristos, după ce am crezut. Nimeni nu-L poate numi pe Isus, Hristosul, decât prin Duhul Sfânt. Există trei clase de oameni: necredincioși, credincioși aparenti și adevărații credincioși. Aceia care au crezut spre viața veșnică au trecut prin pridvor. Dacă priviți cortul cel vechi al întâlnirii, care era primul lucru? Era pridvorul pentru neamuri. Apoi era altarul de aramă și ligheanul unde-și spălau jertfele. După aceea erau sacrificate jertfele și altarul era stropit cu sângele animalelor sacrificate. Aaron era uns o singură dată pe an cu uleiul valoros, cu mirosul foarte frumos al trandafirului din Saron. Era turnat pe capul lui și se scurgea în jos pe haine. Acest bărbat trebuia să meargă în felul acesta, odată pe an după perdea. El ducea sângele la tronul de har.

Odată, Aaron a dus toiagul lui înăuntru și l-a lăsat acolo. Când Moise s-a dus în ziua următoare, a găsit toiagul înmugurit, înflorit și avea și migdale coapte. Acest toiag vechi pe care l-a purtat 40 de ani prin pustie, lăsat în locul preasfânt...

Vedeți, când Aaron ducea sângele împăcării înăuntru, el era uns. Avea o haină cu clopoței mici și sunători. Acest bărbat mergea în așa fel încât de fiecare data când se mișca, clopoțeii sunau: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul!*” O, cât era de minunat!

Ascultați, voi cei din Tabernacolul Branham, voi ați avut șansa. Dacă un om a fost uns cu Duhul Sfânt ca să fie primit în familia lui Dumnezeu și a fost așezat de Tatăl în poziția corectă, i s-a încredințat slujba pentru care a fost chemat de Dumnezeu, atunci umblarea lui trebuie să fie în felul acesta: „*Sfânt, sfânt, sfânt pentru Domnul!*” Lăsați Cuvântul lui Dumnezeu să ocupe primul loc, să fie pentru voi TOTUL și înrădăcinat în inima voastră. Umblarea voastră să fie în Cuvântul Său: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul!*” Indiferent ce vă spune cineva, continuați mai departe. Dacă vă vor cere: „Tăgăduiți benzile, faceți asta sau cealaltă”, „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul!*”. Voi v-ați întors privirea spre Calvar și nimic nu mai poate să vă întoarcă. Umblarea vieții

voastre este pe calea împărătească, unși cu untdelemn prețios, intrând în locul preasfânt. Amin!

Pavel a spus că el nu a primit Evanghelia printr-un om. Ce spune el în epistola către Efeseni? „...ne-a descoperit taina voii Sale.” Este versetul 9 din lecția noastră. Vreau să mă grăbesc fiindcă se face târziu. O, fiecare Cuvânt este o pepită de aur, ce poate fi luată și lustruită mereu. Poți săpa adânc și să scoți un cuvânt de aici, unul din Moise și să-l lustruiești, să treci apoi la Exod și de asemenea să-l lustruiești; și așa până vei ajunge în Apocalipsa. Totul este Isus. Amin. Voi puteți să lustruiți cât vreți voi; va fi Isus până la sfârșitul Apocalipsei. El spune: „*Eu sunt Cel ce sunt, care era și care vine. Eu sunt Rădăcina și Lăstarul lui David, Steaua de dimineață. Eu sunt Alfa și Omega, totul în toate*”. Aceasta este adevărul. El este de la A până la Z. „*Eu sunt cel viu. Am fost mort și iată că Eu trăiesc în veci și am cheile morții*”. Fiecare bucată de aur, Cuvântul, pe care-l primiți și-l lustruiți, Îl reflectă pe Isus.

Peste puțin timp vom încheia. Oare ce așteptăm noi? Pentru ce sunteți voi prezenți în această adunare? Pentru ce oftează astăzi lumea? Pentru ce este pregătită bomba atomică acolo? Ce sunt moleculele, atomii? Ce înseamnă toate aceste lucruri?

Să ne oprim un moment la Romani 8:14: „*Căci toți acei care sunt călăuziți de Duhul Sfânt sunt fii ai lui Dumnezeu*”. ... „*Duhul pe care L-ați primit nu este un Duh de robie, ca să mai aveți frică, ci este un Duh de dragoste și de înfiere*”. „O, eu mă întreb dacă voi putea să mă țin tare pe această poziție.” Dar nu trebuie ca eu să mă țin tare, trebuie ca El să mă țină tare. Eu sunt acum în El. Voi prezbiterienii spuneți: „Noi am crezut întotdeauna așa”. Dar viața voastră dovedește că voi nu trăiți în credință, altfel ați trăi și ați crede aceeași Evanghelie predicată de El. Voi bapțiștii, spuneți: „Desigur, eu cred în siguranța mântuirii”. Dar voi fumați, frecvențați discotecile, femeile voastre își taie părul, se vopsesc și au alte îndeletniciri rele. Roadele voastre dovedesc că voi nu credeți ceea ce spuneți din Cuvânt. Dacă eu întreb: „Crezi în vindecarea dumnezeiască?”, mi se răspunde: „O, doctorul Jones spune că aceasta a fost în timpul apostolilor”. Dar ce spui tu, fățarnicule? Oh, tu copil sărman amăgit, te-ai depărtat așa de mult de Evanghelie încât mi-e milă de tine! Tu te-ai abătut de pe cale, ai luat-o

pe un drum murdar, plin de grămezi de gunoi. Nu poți să înțelegi ce spune El? „*Orice duh care nu recunoaște că Isus a venit în trup este un duh rău*”. Biblia spune că „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci*”. El este și acum Cel ce a fost atunci și El este întotdeauna.

Ascultați: „*Duhul pe care l-ați primit nu este un duh de robie, ci ați primit Duhul înfierii*”. După ce ești înfiat ești așezat în trup în mod corect. Desigur, tu ești un fiu sau o fiică dacă ești născut din nou. Tu ești aceasta prin nașterea ta. Dar a venit timpul să fii pus în poziția corectă. Noi nu am primit duhul de frică, ci Duhul de înfiere, prin care strigăm „AVA- Tată!”, sau „Dumnezeu Meu!” Acest Duh împreună cu duhul nostru mărturisește că suntem copii ai lui Dumnezeu. Mulți spun: „Slavă lui Dumnezeu! Aleluia! Pe mine nu mă interesează nimic, eu sunt un copil al lui Dumnezeu”, dar apoi se duc și fac lucruri urâte. Duhul lui Dumnezeu va face lucrările lui Dumnezeu. Isus a spus: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac și Eu*”. Vedeți? Când vița înverzește și face struguri, iar unele vițe produc dovleci, atunci ceva este pe dos. Există o biserică ce a fost altoită, există o viță altoită (Romani 11). Și dacă cineva aparține unei denominații, se numește creștin și nu are Duhul Sfânt și puterea lui Dumnezeu... Ei merg la o adunare și se poartă ca beți, numai fiindcă au vorbit în limbi. Eu am văzut și am auzit pe draci vorbind în limbi, cum au jucat în duh, au strigat de bucurie, au făcut spume la gură și au avut diferite ieșiri emoționale. Eu am văzut acestea cu ochii mei, dar eu vreau să vorbesc acum despre Duhul lui Dumnezeu. „*Duhul Sfânt dă mărturie duhului nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Iar dacă suntem copii, suntem și moștenitori, și anume moștenitori ai lui Dumnezeu....dacă suferim cu El, ca să avem parte de slava viitoare. Eu socotesc că suferințele...(ascultați aceasta, nu este minunat?) Eu socotesc că suferințele de acum nu sunt vrednice să fie comparate cu slava viitoare care va fi descoperită față de noi. Toată creațiunea așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu*” (Romani 8:16-19). Ce așteaptă? Așteptă ca Biserica Sa să vină în poziția corectă, să primească locul ei.

Când Dumnezeu l-a creat pe Adam, El a dat fiului Său pământul ca să-l stăpânească. El nu mai era numai Elohim, El era Iehovah, pentru că El este Dumnezeu care și-a făcut oameni care să-I fie supuși, le-a dat un ținut în stăpânire și acest ținut este pământul. Omul a avut stăpânire

asupra pământului. Creațiunea întreagă așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Noi așteptăm Împărăția de 1000 de ani. Domnul nostru slăvit va veni să-și ia soția Lui, Mireasa Lui care-L așteaptă. Da, pământul tânjește și oftează după ziua eliberării, când Mântuitorul nostru se va întoarce pe pământ. Este adevărat? Dumnezeu încearcă să-Și aducă Biserica Sa în poziția corectă ca să Se descopere pe Sine însuși. El vrea să găsească pe cineva prin care El să poată lucra, încât să poată spune: „Acolo Duhul Meu poate să curgă liber, aduceți încă o persoană ca să-i arăt locul. Eu pot să-l pun în poziția aceea, în locul potrivit ca să Mă pot descoperi. Puneți-l în locul acela, pregătiți-i o serbare, chemați oaspeți îngerești ca să-i aducă ceva”.

Dar dacă el doar imită, nu se va face nimic. Din aceștia am avut așa de mulți. Dar eu vorbesc despre descoperirea fiilor lui Dumnezeu, când Dumnezeu Însuși Se descoperă cuiva și îl trimite cu un mesaj. Ce spune el este adevărat. Ceea ce va face el va fi conform adevărului, el va descoperi pe Isus. După ce considerente îl veți aprecia? După faptul că el stă pe Cuvânt - astfel veți putea să recunoașteți pe fiecare în parte. Dacă nu vorbește conform Cuvântului, Scriptura spune că nu este nici o viață în el. Lăsați-l în pace.

Să citim în continuare, căci timpul nostru se scurge. Versetul 9: „*El ne-a descoperit taina voii Sale, (ca să ne înfieze) după planul pe care-l alcătuiuse în Sine însuși*”. El a luat această hotărâre înainte de întemeierea lumii. Câți înțeleg asta? „...*ca să-l ducă la îndeplinire la plinirea vremilor...*” Credeți în dispensații? Credeți într-o măsură deplină a vremurilor? Ce este o dispensație? (O dispensație este o perioadă de timp în care ascultarea și supunerea omului este încercată față de o anumită descoperire a voii lui Dumnezeu – n.tr.). A existat o perioadă de timp a legii mozaice, a existat o perioadă de timp când Ioan Botezătorul a predicat; a existat o perioadă de timp a lui Hristos; a existat o perioadă de timp a organizațiilor bisericești; a existat o perioadă de timp a revărsării Duhului Sfânt. Acum este o perioadă de timp a înfierii, pe care lumea o așteaptă suspinând. Aceasta se va realiza când măsură deplină a timpului a venit. Când este măsura deplină a timpului? Când morții vor învia, când bolile vor dispărea, când pământul încetează a mai suspina.

Observați aceasta! Îndată ce vremurile vor ajunge la măsura

deplină care a fost hotărâtă de El, El vrea să-și unească iarăși într-unul, în Hristos toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ! Nu sunteți voi bucuroși? Cum va face El lucrul acesta? Să cuprindă toate lucrurile în Hristos! Cum ajungem noi în Hristos? Printr-un singur Duh. „*De un singur Duh suntem toți botezați într-un singur trup.*” Al cui trup este acesta? Trupul lui Hristos. A fost El deja judecat? Amin! El a luat deja osânda noastră asupra Lui. Cum stăm noi atunci? „*Când voi vedea sângele, voi trece pe lângă voi.*”. Trupul este sub sânge. Cum am ajuns noi aici? Prin Duhul Sfânt! O, cât este de minunat! Urgia trece pe lângă noi.

Dacă vreți, vom vorbi despre un Nume. De la cine primește orice familie în cer și pe pământ numele? (adunarea răspunde: „De la Isus Hristos” Efes 3:15). În această sală sunt multe femei bune și corecte, adevărate femei creștine. Dar numai una dintre ele este d-na Branham, d-na William Branham, ea este soția mea. Ea merge cu mine acasă. Voi celelalte mergeți cu bărbații voștri. Există o Biserică a Dumnezeului Celui Viu, ea poartă Numele Lui, ea este umplută cu Duhul Său. Așa este. Există însă și o biserică falsă. Eu nu condamn faptele lor bune. Nu condamn faptul că ei clădesc spitale. Eu mă gândesc că este minunat când binecuvântările lui Dumnezeu se revarsă asupra omenirii, asupra celor care sunt săraci și care suferă. Eu nu osândesc lucrurile bune pe care le fac ei. Organizațiile acestea mari în care ei bagă milioane de dolari sunt lucrări pe care eu le prețuiesc și sunt mai bune decât cârciumile de la colțuri. Eu prețuiesc predicatorii de pe podium.

Dar când este vorba despre strângerea laolaltă la sfârșitul dispensației, atunci se va aștepta descoperirea fiilor lui Dumnezeu din acest timp. El va aduna tot ce a fost adus în Hristos. Cum ajungem noi în El? 1Corinteni 12:13 spune: „*Noi toți în adevăr am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup*”, care este trupul lui Isus Hristos și suntem părtași la fiecare dar și la toate lucrurile pe care le posedă El. Amin. Tot pământul așteaptă cu suspine descoperirea, când Hristos și Biserica Lui vor fi unite.

„*În El am fost făcuți și moștenitori...*”. O, iartă-mă frate Neville, că folosesc atâta timp! Cuvântul „moștenire”... El este neam cu noi, un frate. Noi am primit o moștenire. Cineva a lăsat o moșie. Înainte de

întemeierea lumii, Dumnezeu v-a lăsat ceva ca să moșteniți: un nume în cartea aceea, ca atunci când Mielul va fi înjunghiat, tu să fii găsit în ea. Lăsați să păstrăm aceasta.

Să citim ceva în continuare - Efeseni 1:11: „*În El am fost făcuți și moștenitori...*”. Cum ajungem noi la această moștenire? Cum am primit-o? Fiindcă noi am umblat în dreptate? Nu! Dar cum ajungem noi la această moștenire? Fiindcă am fost rânduiți dinainte. Amin! Eu nu aș vrea ca să rănesc pe frații mei arminieni prin ceea ce voi spune, dar mă bucur să știu dacă tu ai asta, frate. Tu nu o vezi, dar totuși o ai. Vedeți, voi sunteți în regulă. Cum spunea odată fratele Neville: „Ia-ți o scară, și du-te de vezi ce deții.” Asta este. Duhul Sfânt este scara noastră și ne dă posibilitatea să vedem ce posedăm: „*Ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale!*” Înainte ca El să fie Tată, Dumnezeu, Mântuitor, Tămăduitor, El a rânduit dinainte, a scris Numele Mielului în carte, a privit jos prin cunoștința Lui mai dinainte, a văzut numele tău, și l-a pus și pe acesta acolo. După o perioadă de timp noi am venit pe lume, născuți de părinți păcătoși și am umblat după lumea aceasta, așa cum o știm. Noi mergeam ca acel evreu, Saul, pe căi greșite și deodată ne cheamă cineva și spune: „Aici, aici, aici”. Și tu răspunzi: „Ava -Tată!” și mergi la EL. Vedeți?

Noi am fost rânduiți dinainte pentru moștenirea noastră, încă dinainte de întemeierea lumii. Scopul Lui era să realizeze voia Sa, ca să fie Dumnezeu și Mântuitor. Voi ați crezut în El după ce ați auzit Cuvântul adevărului. Cine este Adevărul? ISUS ESTE ADEVĂRUL, Adevărul Evangheliei. Care Evanghelie? Este numai una! În Galateni 1:8 scrie: „*Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care am propovăduit-o, să fie anatema!*” Este vestea bună a mântuirii noastre și nu există o altă Evanghelie. Nu există un alt Nume prin care putem fi mântuiți, decât Domnul Isus Hristos! Amin!

Efeseni 1:13: „*Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit*”. „*După ce ați crezut*”. Cum putem să trecem peste acest Cuvânt, fraților? Sunteți de părere să lăsăm acest cuvânt pentru deseară? Eu pur și simplu nu pot să las Cuvântul acesta: „pecetluit” – și anume cum ajungeți la aceasta.

O moștenire hotărâtă dinainte. Eu am primit o moștenire. Ce fel de moștenire? Trebuie să fie cineva care să-mi lase o moștenire. Voi spuneți: „Isus ne-a lăsat o moștenire.” Dar Isus nu ți-a lăsat ție și mie o moștenire. Isus doar a venit și a plătit pentru moștenirea noastră. El ne-a adus moștenirea, dar numele a fost deja scris în Cartea vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu ne-a dat moștenirea, Isus a venit ca să ne pună în ea. Unii ar vrea ca acest lucru să arate cam așa: „Dumnezeu spune: „Există deja așa de mulți oameni pierduți și Mie nu-Mi place acest lucru. Eu aș dori ca să-i mântuiesc. De aceea voi trimite pe Isus și poate că cineva se pocăiește și recunoaște ce am făcut Eu ca să fie mântuiți!” Eu nu mi-aș conduce treburile în felul acesta, cu toate că uneori o fac. Cu cât mai mult Dumnezeu?! El a văzut dinainte cine va fi mântuit și cine nu. El a trimis pe Isus ca să mântuiască pe aceia pe care deja i-a ales. Pavel a spus: „*El ne-a ales în Hristos înainte de întemeierea lumii.*” Aceasta este moștenirea noastră! Dumnezeu ne-a ales pe noi și a lăsat să vină Isus ca să plătească prețul. El și-a vărsat sângele Său ca să ne șteargă păcatele. Nu este ceva ce faci tu!

„*Căci dacă păcătuim cu voia, după ce am ajuns la cunoștința adevărului, nu ne mai rămâne nici o jertfă pentru păcate*”. Ce înseamnă aceasta? Gândiți-vă, se spune: „...care au ajuns la cunoștința adevărului”. Aceștia nu au acceptat niciodată adevărul, ci doar au ajuns la cunoștința Lui. Vedeti? Este imposibil să fie înnoiți aceia care au fost odată luminați și au gustat darul ceresc și s-au făcut părtași Duhului Sfânt. Aceștia sunt credincioșii care au ajuns pe linia de graniță. Ei au mers doar până acolo. Iosua și Caleb au trecut dincolo.

Acum noi vom numi aceasta țară „Duhul Sfânt.” Făgăduința este aceasta. Ei se aflau dincoace. Ei au spus: „Să trimitem iscoade, 12 iscoade, ca fiecare seminție să știe unde este moștenirea lor”. Ei au trecut dincolo și apoi au spus: „O, noi vom fi numiți sfinți-nebuni. Noi nu putem face asta!” Iosua și Caleb au spus: „Noi vrem să vedem cum arată țara.” Și au traversat țara și au privit totul. La întoarcere ei au tăiat niște struguri mari și au povestit poporului: „O, ce frumos este acolo! Gustați câteva boabe și vedeți ce bune sunt.” Dar ceilalți au spus: „O, dar în ce privește populația băștinașă, o, noi nu ne putem împotrivi acestor mari denominații. Ne pare rău, dar nu putem face nimic. Nu, noi nu ne putem împotrivi lor!” Ei au ajuns să spună: „Lăsați-ne acum să ne

întorcem la oalele cu carne din Egipt. Mai bine era dacă am fi rămas acolo. O, noi nu putem cuceri această țară”. Dar Caleb spunea: „Stați liniștiți!” Iosua a spus: „*Țineți-vă gura și lăsați-mă să vă spun ceva. Domnul ne dă această țară*”. „Oh, oh, oh, noi nu putem să luptăm.” „Dacă eu trebuie să mă las de partidele de cărți, frate Branham, dacă eu trebuie să-mi las să crească părul ca la femeile bătrâne, atunci eu nu știu ce voi face. Dacă trebuie să mă las de pantalonii scurți, de țigări... Noi nu putem face asta”. Da, voi sunteți exemplul cel mai bun că alegerea este liberă.

Iosua spunea: „*Îmbărbătați-vă, noi putem să cucerim țara*”. Aleluia! Iscoadele au privit acele orașe mari cu ziduri groase. Însă Iosua și Caleb au privit la făgăduința pe care le-o dăduse Dumnezeu. Rămâneți la Cuvânt, oricine ați fi voi. Petru a spus: „*Pocățiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi Duhul Sfânt. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți aceia care sunt încă departe, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru!*”.

Fie ca aceste cuvinte să nu vă rănească. Voi pelerini ai sfințeniei și nazarineni, ați venit doar până la sfințire. Voi mergeți doar până la punctul de unde puteți să vedeți strugurii și apoi vă întoarceți. Vedeți voi ce s-a întâmplat? Voi niciodată nu ați trecut dincolo în țară. Arătați-mi astăzi un grup de nazarineni sau o altă organizație asemănătoare care are mari adunări de vindecare, lucrând cu semne și minuni. Arătați-mi măcar una. Voi v-ați așezat în Egipt și v-ați întors la oalele cu castraveți și usturoi. Voi v-ați oprit la Cades-Barnea. Așa este.

Vreau să vă arăt ceva la Evrei 6: „*Este cu neputință pentru acei care au fost odată luminați...*”. Voi știți mai bine. Dacă nu ați știut până acum, o știți acum. Vedeți, oamenii se duc la adunare, se așează și spun: „Știi, aceștia ar putea să fie corecți, aceste lucruri ar putea să corespundă. Totuși eu îți spun, frate, este nevoie de multă credință.” „...*au gustat darul ceresc și au nesocotit sângele legământului prin care au fost sfințiți*”. De exemplu, cineva a spus: „Eu am o chemare să fiu un slujitor al Domnului.” Mama lui l-a trimis la o școală, spunând: „Eu voi spăla dușumelele ca să te trimit la școală”. Acesta este lucrul cel mai rău pe care putea să-l facă. Acolo ei scot din el tot ceea ce

Dumnezeu ar vrea să pună în el. Așa este. Acum observați! „*Căci dacă păcătuim cu voia după ce am primit cunoștința adevărului...*” Știți că Biblia spune: „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci*”. Dacă vezi aceasta, este o recunoaștere a adevărului. Cineva spune: „O, dar eu cred în Dumnezeu, în sfințire.” Bine, tu ai făcut primul pas, tu poți primi Duhul Sfânt. Tu te afli la graniță. Dar tu privești dincolo și spui: „Eu nu știu dacă voi putea, dacă eu mă port așa; știi cum sunt numiți acești oameni? Eu cred, dar mă voi atașa undeva”. Știți voi ce se întâmplă? Cuvântul spune: „*Este cu neputință ca ei să ajungă înăuntru*”. Ei au păcătuț în ziua harului lor. Știu că aceste cuvinte sunt tari, dar Biblia spune în Evrei 6: „*Care au gustat darul ceresc și au batjocorit sângele legământului prin care au fost sfințiți*”.

Ei spun: „Noi credem în sfințire, într-o viață bună, curată și sfântă”. Desigur, dar după ce ai citit în Biblie despre botezul cu Duhul Sfânt, despre botezul în apă și ai văzut celelalte lucruri, ce ai făcut atunci? Tu ai respins acestea și ai nesocotit atunci sângele legământului prin care ai fost sfințit. Cine din lumea aceasta te-a adus așa departe, bărbatule? Cine te-a ferit de a nu mai fi așa de păcătos și decăzut? Cine a luat din viață ta păcatul fumatului, băutura și femeile care robiseră viața ta? Ce a realizat aceasta? Sângele legământului! Atunci tu te-ai apropiat, ai putut gusta din strugurii țării. Și acum ți-e rușine de Evanghelie! Ți-e frică de denomiția ta! Dumnezeu să aibă milă de tine! Da, ei au nesocotit sângele legământului, în ciuda lucrărilor harului care au avut loc în viața lor. Este cu neputință ca ei să între vreodată în aceasta țară!

Eu vă întreb: „Ce s-a întâmplat?” Eu sunt unul care folosește exemple și oricine cunoaște Biblia va înțelege. A intrat vreunul din acei bărbați în țara făgăduită? Nici unul dintre ei. Dar cine a intrat? Cei care au mers primii, s-au întors și au spus: „Noi putem primi. Putem primi Duhul Sfânt pentru că Dumnezeu a spus așa. Petru a spus în ziua de Rusalii că dacă mă pocăiesc și mă las botezat în Numele lui Isus Hristos, voi primi Duhul Sfânt; făgăduința este pentru mine. Eu sunt de acord să fac aceasta. Făgăduința îmi aparține mie!” Ați înțeles? Eu primesc această făgăduință acum, căci este a mea.” Iosua și Caleb au fost singurii din acea generație. Voi spuneți: „Dar la înviere...” Ei nu vor fi acolo! „O, nu?” Nu! Isus a spus-o. Ei au spus: „Tu te pui alături

de Moise și spui ca l-ai văzut pe Avraam. Avraam este mort, iar Tu nu ai nici 50 de ani și spui că l-ai văzut!” Isus le-a spus: „*Înainte de a fi Avraam, Eu Sunt!*”. „EU SUNT” – Dumnezeu etern, întotdeauna prezent, nu ieri, nu mâine, Elohim – EU SUNT. Ei au ridicat pietre ca să-L omoare și spuneau: „Părinții noștri au mâncat mană în pustie. Patru zeci de ani Dumnezeu a lăsat să plouă din cer pâine în pustie și i-a hrănit. Ei au mers 40 de ani la adunare și au fost membri buni ai bisericii. Bătrâna mea mamă a murit chiar în biserică”. Și Isus le-a răspuns: „*Ei toți au murit!*” „Mort” înseamnă „despărțire veșnică”. Ei toți au murit. „*Dar Eu vă spun: Eu sunt adevărata Pâine care s-a coborât din cer. Cine va mânca din pâinea aceasta a Duhului, are viață veșnică și nu poate să moară. Eu îl voi învia în ziua de apoi!*”. O, frate, cât este El de minunat!

Este adevărat? Noi simțim Duhul Său cum merge prin mijlocul nostru. Noi vedem lucrarea Lui, prin semne și minuni. Noi vedem Cuvântul scris și legitimat. O, Cel Nevăzut este proslăvit în Cuvântul Său! Nu este El minunat? Nu este așa? Duhul Lui, care deosebește gândurile inimii, se află în mijlocul nostru. Îl vedem făcând minuni și semne. O vedem scris în Cuvânt și demonstrată înaintea ochilor noștri.

Peste câteva minute vom avea un serviciu de botez. Dacă cineva de aici este convins că crede Cuvântul lui Dumnezeu, și credeți că El Își ține promisiunile, și anume că dacă cineva se pocăiește de tot păcatul său,... Deocamdată sângele nu a făcut nimic. Nu, este doar credința voastră în Dumnezeu. Și Dumnezeu cheamă, Duhul Său adie, chemându-te la ceea ce se face acum. „Eu nu am fost botezat.” Duhul adie. „Dacă aş putea începe să fac altfel lucrurile.” Duhul adie... Asta este: începe, și vei fi alt om după ce începi. Trebuie să începi. Voi ziceți: „Eu n-am văzut-o niciodată în felul acela.” Acum, frate scump, eu aş vrea ca tu să-mi arăți un verset unde cineva a făcut un altfel de botez. Eu am cerut aceasta în cei 31 de ani ai slujbei mele, în toată lumea, înaintea episcopilor, etc., să-mi arate în Biblie dacă o persoană a fost altfel botezată decât în Numele lui Isus Hristos. Oricine nu a fost botezat în Numele lui Isus Hristos, trebuie să vină și să fie încă odată botezat corect, în Numele Lui. Dumnezeu a avut un Nume și Numele Lui este *ISUS*. Acesta este Fiul Său. Dumnezeu a dat Numele Lui, Fiului Său. Trupul era un bărbat. El era Fiul lui Dumnezeu care a fost

umbrit. Deci noi nu credem în felul unitarienilor care spun că Dumnezeu este ca un deget. Noi credem că există trei forme de descoperire ale lui Dumnezeu. Aceasta este adevărat. Noi credem că Dumnezeu S-a făcut cunoscut în trei calități sau slujbe. De fiecare dată El a avut câte o slujbă pe pământ. Dumnezeu S-a descoperit în trei feluri. A fost o dispensație a Tatălui. Apoi a urmat dispensația Fiului. Următoarea descoperire a fost ca Duhul Sfânt. Cum lucrează Tatăl astăzi? (Adunarea răspunde: „Prin Duhul Sfânt”). Cum a fost El înainte? Isus! Ce a fost și mai înainte? [Tatăl-ed.] Dar este un singur Dumnezeu. El este Tată, Fiu și Duh Sfânt. Acestea sunt cele trei descoperiri ale singurului Dumnezeu. Dar „Tată” nu este un nume propriu. Este adevărat? Dacă eu vă întreb despre ce a vorbit Isus când a spus în Matei 28:19: *„Mergeți în toată lumea și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele (singular) Tatălui, și al Fiului și al Duhului Sfânt”*, atunci aș vrea să văd cât de bine cunoașteți voi Scriptura. El a spus ucenicilor: *„Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit. Cine nu va crede va fi osândit. Iată semnele ce vor urma celor ce vor crede: În Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor lua șerpi în mână...”*.

Acum ascultați atenți! Această bandă circulă prin toată lumea. Eu mă refer la textul din Matei și vă întreb din punct de vedere istoric. Eu vă rog să-mi aduceți un text din istorie care să dovedească faptul că un creștin a fost botezat cu formula „În Numele Tatălui, și al Fiului și al Duhului Sfânt”, până când biserica Catolică a poruncit astfel la Conciliul de la Niceea. Aceasta este pe bandă și va merge în lumea întreagă, tradusă în 37 de limbi. Botezul în Tată, Fiu și Duh Sfânt este o dogmă falsă, neadevărată, catolică și nu este un botez creștin. Luther a adus această formulă în catehismul lui, preluând-o de la biserica catolică. Și Wesley a păstrat aceasta în continuare. Dar noi suntem în zilele descoperirii fiilor lui Dumnezeu, când s-au descoperit tainele ce fuseseră ascunse de la întemeierea lumii. Acesta este ceasul, cu siguranță.

Gândiți-vă că niciodată în Biblie n-a fost botezată vreo persoană în „numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt”. De atunci încolo ei au organizat ceea ce au numit Biserica Creștină Universală – au făcut o

organizație, biserica catolică, și i-au forțat pe toți să intre în ea. Cuvântul „catolic” înseamnă „universal”, o biserică creștină universală, în întreaga lume, o biserică care să cuprindă lumea în „creștinismul” ei. Ei îi obligau pe oameni. În această biserică au înlocuit pe Venus cu Maria, pe Jupiter cu Pavel. Sunt lucruri păgâne! De acolo a venit biserica catolică.

În Louisville rulează acum filmul „Ben Hur”. Nu de mult aveau în program „Cele 10 porunci”. Aș fi dorit, dacă era cu putință să fie arătați cei 1500 de ani ai epocii întunecoase. Eu aș fi dorit să se prezinte cei 1500 de ani de prigoana păgână, unde fiecare era silit, omorât sau spânzurat. Li se lega un braț de un taur și celălalt de alt taur și dacă nu sărutau crucifixul goneau taurii în direcții opuse și îi rupeau pe oameni în două. În Elveția am putut pune mâna pe un astfel de stâlp unde au stat ei cu limbile tăiate și femeile au fost omorâte ca vrăjitoare. Aceasta este adevărul. Același duh există și azi. Numai legea îl mai reține. Așteptați doar să primească permisiunea. Așa spune Biblia. Așteptați numai până vor avea șansa să-și arate culoarea. Poate le veți acorda votul foarte curând. Aceste lucruri vor veni. Nu există vreun mod de a fi oprite. Trebuie să vină. Asta este adevărat. Și va veni. Veți vedea când se vor întâmpla. Dar, frate, aș vrea ca tu să știi un lucru: „*Eu știu în Cine mă încred! AMIN!!!*”

Am vorbit odată cu traducătorul Bibliei, dr. Lamsa. Când am privit semnele vechi ale lui Dumnezeu, cu trei puncte, eu am întrebat: „Ce înseamnă aceasta?” El a răspuns: „Acestea sunt cele trei însușiri ale lui Dumnezeu.” Eu am întrebat: „Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt?” El m-a privit și m-a întrebat: „Crezi tu aceasta?” Eu am răspuns: „Da!” El a mai spus: „Ieri seară am văzut darul de deosebire și mă gândeam: „Tu ești un profet al Domnului. Dumnezeu să te binecuvânteze.” El m-a îmbrățișat și a spus: „Acum știu că este așa. Acești americani nu știu lucrul acesta. Ei nu cunosc nimic. Ei încearcă să facă dintr-o carte estică, una vestică. Ei nu-și cunosc Biblia lor. Nu există un alt Nume sub cer în care poți fi botezat corect, decât NUMELE LUI ISUS HRISTOS. Nu există trei persoane în Dumnezeu.” Acest frate, dr. Lamsa, traducătorul Bibliei, prieten cu Eisenhower și cu toți marii diplomați ai lumii, m-a îmbrățișat și a spus: „Într-o zi te vor împușca pentru aceasta, dar gândește-te: toți acei oameni au murit pentru o

cauză.” Domnul să ne ajute pe toți. Amin.